

Cartes

La biblioteca de la Bisbal i el ridícul

Henry Ettinghausen. la pera.

En el seu reportatge sobre la presa de possessió de l'alcaldesa de la Bisbal (Diari de Girona, 2-4-2014), Carles Torramadé remarca l'asserecció expressada per Núria Anglada que ella segueix creient en la Biblioteca Comarcal. Crec que som molts, arreu del Baix Empordà, que desitgem que faci possible que no s'enderroqui la nova Biblioteca, i que la Bisbal deixi per fi de fer el ridícul.

Gerunda FC: un malalt de futbol

Carles Mallart. Fundació P. Petjada de Sant Narcís. girona.

Sí, sí, ho han llegit bé, aquest és en Carles Teixidor, expresident (93-95) del Girona CF. Ho porta a dins, destil·la la passió, és el seu món, i no el canviarem pas, ni ho pretenem. Què és això del Gerunda FC, un club més de la ciutat? Se'n parla a certs ambients i ho vaig esbrinar. És un club de futbol formatiu femení, no vinculat a cap equip, que s'està obrint camí a la ciutat i que alguna cosa té que tothom en parla. D'equips de futbol de nois n'hi ha molts i molts, però d'equips de noies n'hi ha ben pocs. L'equip es va iniciar ara fa tot just un any. Té unes 40 nenes i noies que comencen amb 5 anys i que tenen equip fins a 17, 18, 19 anys, que paguen 17 euros al mes, subvencionats, modestament i econòmicament per l'Ajuntament i la Diputació dins les possibilitats actuals pels temps que corren. La nostra "casa gran" també hi posa el camp i s'adreça a les escoles, com Pla de Girona i Escola Montjuïc. S'entrenen al camp de gespa del Sant Ponç, ampliable a d'altres centres de la ciutat en el futur. Un plantejament senzill però que té la seva adrenalina, tant per les noies que s'hi entrenen i juguen, com per les seves famílies i el públic. En resum, un "equip que fa ciutat" una idea senzilla i tan interessant a la vegada.

Filosofia del club: Ensenyar noies a jugar al futbol, gaudir-lo amb una mínima quota mensual.

Per norma és tabú que les noies juguin a futbol, però n'hi ha moltes que volen jugar-hi, es quedarien parats de la passió femenina que genera aquest món. Sorprenent però cert.

Fa uns dos mesos i escaig va fer una pedregada i la meitat de noies varen anar a entrenar-se regularment, com si res hagués passat. Les protegim massa. Elles volen ésser exclusives, úniques, sentir-se bé amb elles mateixes i a fe que ho aconsegueixen. Amb els nois ningú s'ho plantejaria això d'entrenar-se amb pedregada, en canvi amb les noies s'ha d'haver vist, no m'ho podia creure.

Les noies al camp de gespa s'entrenen els dilluns, juguen algun partidet (15+15+15+15 minuts, curios sí, 4 períodes intercalant algun descans /cada dia s'aprenen coses noves). Els dies que hi ha entrenaments vénen alguns pares, en canvi el dia que hi ha partidet hi va tota la família: pares, germans, cunyats, avis, algun jovenet que vol veure alguna noia... En resum, el camp ple. De futbol femení n'hi ha uns 18 equips a les comarques gironines que competeixen, en canvi Gerunda FC fa escola formativa amb projecció de competir. Un dels partits que he vist el jugaven noies de 7 anys contra un equip de noies d'entre 11 i 12 anys. Resultat, 0-15, no importava, les cares eren de felicitat, els seus ulls ho deien tot. A vegades per alguns resultats semblen partits d'handbol. Desconeixia aquesta faceta a la ciutat, però els puc ben assegurar que existeix i amb gran èxit i la projecció d'aquí a pocs anys pot ser geomètrica. Quina sort que hi ha uns quants malalts de futbol, que a més en gaudeixen molt, pocs, però n'hi ha. Estimem Girona, fem ciutat entre tots, perquè Girona és pedres, aigua, matèria, memòria i esport.

On vivim?

marc arias frayle. cassà de la selva.

Espanya, fins on em permeti la ironia, és una democràcia consolidada. Una democràcia on si reclames els teus drets que retallen cada dia, pots acabar a la presó i si tens sort, només t'obriran el cap amb una "defensa", mentre que la delegada del Govern a Catalunya fa un homenatge a la "División Azul" sense que se li caigui la cara de vergonya. Una democràcia consolidada amb un 21,1% de pobresa i un 13% més de milionaris. Què està passant aquí?

Com pot ser que hi hagi quasi sis milions de pisos buits, mentre que en sis mesos s'hagin autoritzat quasi vint mil desnonaments? Una democràcia consolidada amb aires de franquisme, on ja se sap a qui es tolera i a qui no la llibertat d'expressió. Democràcia, és la que ens intenten vendre ells, jo sé que a les democràcies el poder emana del poble, aquí som simples subordinats, marionetes de les elits polítiques, elits que controlen la televisió, part de la premsa, els mitjans de comunicació. La llibertat en aquest país està condicionada, si tens diners viuràs, si no tens diners sobreviuràs, els ajuts, les beques, els subsidis, tot molt maco i molt útil, però a veure quan deixen de tenir més d'un sou i a començar a deixar certs privilegis, que estem en el segle XXI i no a l'Edat Mitjana. La paciència té un límit, la ràbia no. Ens estan retallant tant, que ens estan retallant fins i tot la por.

Hi vanÉ

miquel mompíó. riudarenes.

Puc ésser espanyol enfadat, però sóc realment un català que se sent estafat. La madrastra té a casa quatre vies de circumval·lació la M-30, la M-40, la M-45 i la M-50 amb la fatxenderia que porta a sobre no en té prou i construeix quatre autopistes de pagament, la R-2, la R-3, la R-4 i la R-5. Com que en el seu moment no es va fer un estudi econòmic de la seva viabilitat, oh cosa estranya! han fet fallida. El Sr. Montoro ofereix 3.000 milions d'euros per salvar el deute i que els creditors facin una quitança del 50%É I pensar que aquests 3.000 milions d'euros és el que ens tenen pendents d' invertir i pagar a CatalunyaÉ Com ens estimen!

Quan un pobre autònom no s'administra bé perd bous i esquelles, quan un empresari honrat ha de plegar per mala gestió, sol perdre el patrimoni i els treballadors per precari, quan els que porten el govern d'Espanya només deixen fer o fan expressament els disbarats que veiem: Autopistes, aeroport de Castelló, aeroport de Ciudad Real, el Canal de Panamà i els sotrats del gas a Castelló, molts d'ells mesclats a la llotja del Santiago Bernabéu, ni dimiteixen ni pleguen, ni els fan fora, tot i ésser uns ineptes i tenir la mà foradada, i el més greu és que ens ho faran pagar a mi i a tu, benvolgut lector. Perquè ells, si pleguen o els fan plegar, ja els col·locaran en algun dels grans consells empresarials del país.

Ah! I el Sr. Botín més val que no es fiqui en política, amb Catalunya. Que potser m'hauré de repensar si continuo treballant amb el seu banc.

I finalment, lamento que les guineus, els llops i els fariseus ara lloen el Sr. Suárez (A.C.S.), qui sent un dels pocs, potser, polítics honorats, se'l van menjar viu fins a fer-lo plegar. Quina serà la pròxima, Sr. Montoro ? I pensi que a Càritas la majoria de socis són voluntaris i gratuïts.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/04/04/cartes/663690.html?utm_source=rss